

i det i Folketinget i indeværende Rigsdags-samling fremsatte Forslag til Lov om Brugen af Kirker paatænker Ministeriet at optage samtlige Bestemmelser om Kirkegaardene, deres Benyttelse og Vedligeholdelse m. m. til Behandling i et særskilt Lovforslag, og i dette var det da ogsaa Ministeriets Tanke at optage Bestemmelser angaaende borgerlig Begravelse. Som Forholdene have udviklet sig, har man imidlertid anset det for rigtigt delvis at foregribe dette ved allerede nu at fremsætte det her foreliggende Lovforslag. Dette har man i første Linie gjort for at imødekomme det fra Præsternes Side fremkomne Ønske, idet man maa være ganske enig med dem i at finde det lidet værdigt for Kirken, at det skal have Udseende af, at Præsterne paa-nøde dens Medlemmer deres Medvirkning paa Omraader, hvor ikke principielle kirkelige Hensyn gøre det nødvendigt at fastholde Fordringen derom, og i, at dette ikke er Tilfældet her, er Ministeriet ganske enig med Sjællands Biskop. Man kan i saa Henseende navnlig ikke se bort fra, at der allerede ved Lov om Ligbrænding af 1ste April 1892 er gjort en saa principiel Afvigelse fra det i vor Kirke nedarvede, at den Forandring, der her ønskes, synes at være meget ringe i Forhold dertil. Ogsaa Rigets øvrige Biskopper, hvem Ministeriet

har givet Anledning til at udtale sig om det foreliggende Lovforslag, have efter Omstændighederne givet dette deres Tilslutning, om end med Beklagelse af, at de særlige Forhold i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg gøre en saadan Forholdsregel nødvendig.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, da trænge de formentlig ikke til nærmere Forklaring. Man har ved Udarbejdelsen af dem væsentlig taget Ligbrændingsloven til Mønster. Den Tilføjelse, der er gjort til Forslagets § 3 om, hvad der ved disse Begravelser maa foretages paa Kirkegaarden, er væsentlig overensstemmende med, hvad der allerede nu anses for gældende Ret ved Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaarde uden Medvirken af en til at forrette Begravelser der berettiget Præst, jfr. Anordning 22de Januar 1897 § 4.

I Forslagets § 4 er det anset for rigtigt at foreslaa Forbudet i Kirkerituallet imod Søndagsbegravelser i Købstæderne hævet. Dette Forbud overholdes allerede forlængst ikke i mange Købstæder, og naar det fastholdes, at de ordinære Tjenester fremdeles ikke herved maa opholdes eller hindres, ses det heller ikke, at Ophævelsen af dette Forbud noget Steds kan volde Ulemper.